

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

WARSZAWA, 7 listopada 1950

Nr A-119

Poz. 1467-1471

T R E S C :

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Poz. 1467. Uchwała Prezydium Rządu w sprawie przerechowania na nowy pieniąż wkładów S. F. O. niektórych kategorii rzemieślników.

Poz. 1468. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie utworzenia Delegatury Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego w Krakowie dla spraw szkolenia zawodowego w zespole „Nowa Huta”.

Poz. 1469. Okólnik Ministra Finansów w sprawie przerechowania na nowy pieniąż wkładów S. F. O. niektórych kategorii rzemieślników.

Uchwała Rady Ministrów w sprawie Powszechnej Kasy Oszczędności.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 1470. Uchwała Rady Ministrów w sprawie Powszechnej Kasy Oszczędności.

Poz. 1471. Uchwała Prezydium Rządu w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa wytworów hutniczych na rok 1951.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

1467.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 3 listopada 1950 r.

w sprawie przerechowania na nowy pieniąż wkładów S. F. O. niektórych kategorii rzemieślników.

Prezydium Rządu zleca Ministrowi Finansów udzielenie wyjaśnienia P. K. O., aby wkłady na S. F. O., wniesione przez rzemieślników, którzy w 1950 r. osiągają dochody z drugiej grupy źródeł przychodów (w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym), albo też opłacają w tym roku podatek obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, były przerechowane w stosunku 100 zł dotychczasowych równe 3 złotym w nowym pieniądzu.

Minister Finansów przedstawi projekt uzupełnienia § 2 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 roku (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 461).

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1468.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 października 1950 r.

w sprawie utworzenia Delegatury Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego w Krakowie dla spraw szkolenia zawodowego w zespole „Nowa Huta”.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 40, poz. 283 i z 1950 r. Nr 9, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Delegaturę Dyrekcji Okręgowej Szkolenia Zawodowego w Krakowie dla spraw szkolenia zawodowego w zespole „Nowa Huta”.

§ 2. Do zakresu działania Delegatury należy planowanie i kierownictwo szkoleniem zawodowym dla potrzeb budowy i eksploatacji kombinatu Nowej Huty oraz budowy miasta Nowa Huta.

§ 3. Na czele Delegatury stoi kierownik, powoływany i odwoływany przez Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

§ 4. Szczegółowy zakres działania Delegatury ustali Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1469.

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 listopada 1950 r.

w sprawie przerechowania na nowy pieniąż wkładów S. F. O. niektórych kategorii rzemieślników.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 3 listopada 1950 r. w sprawie przerechowania na nowy pieniąż wkładów S. F. O. niektórych kategorii rzemieślników (Monitor Polski Nr A-119, poz. 1467) wyjaśniam, że wkłady na S. F. O., wniesione przez rzemieślników, którzy w 1950 r. osiągają dochody z drugiej grupy źródeł przychodów (w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym), albo też opłacają w tym roku podatek obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, podlegają przerechowaniu w stosunku 100 zł dotychczasowych równe 3 zł w nowym pieniądzu.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1470.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 3 listopada 1950 r.

w sprawie Powszechnej Kasy Oszczędności.

Wprowadzenie wysokowartościowej i trwałej waluty, określonej w złocie, stwarza nowe i pomyślne warunki dla wzrostu indywidualnych oszczędności i wymaga szybkiej rozbudowy instytucji, których zadaniem jest stworzenie najdogodniejszych warunków dla pracujących w lokowaniu oszczędności w gotówce.

Zaufanie i szacunek dla nowego pieniądza stanowią przy wzrastających zarobkach i dochodach ludności podstawę dla szerokiego, masowego posługiwania się książeczkami oszczędnościowymi jako najwygodniejszą formą planowego, rozsądnego oszczędzania.

Jednak dotychczasowa organizacja, przepisy i formy działalności Powszechnej Kasy Oszczędności nie odpowiadają rosnącym już od pierwszych dni po wymianie zgłoszeniom i życzeniom ludności pracującej.

W związku z tym Rada Ministrów postanawia:

1) Powszechna Kasa Oszczędności jako centralna instytucja oszczędnościowa przystąpi niezwłocznie do rozbudowy szerokiej sieci placówek w celu ułatwienia pracującym dogodnego dostępu do placówek PKO. Stworzona będzie w najkrótszym czasie możliwość wpłacania pieniędzy na książeczki oszczędnościowe i podejmowania z nich pieniędzy nie tylko w oddziałach i ekspozyturach PKO oraz zastępstwach PKO w innych bankach i urzędach pocztowych, ale także w większych zakładach pracy (fabrykach, kopalniach, urzędach, jednostkach wojskowych itd.), w dużych punktach obrotu towarowego,

na dworcach kolejowych oraz w innych punktach masowego przepływu ludności.

2) Placówki te ułatwią najszerszym warstwom ludności korzystanie również z innych usług PKO jak i kasospłat ratalnych od świata pracy, rozprawdanie znaczków składkowych masowych organizacji społecznych, dokonywanie z książeczek oszczędnościowych wszelkiego rodzaju opłat, jak komorne, opłaty za elektryczność, gaz, radio itp.

3) W zakresie organizacji oszczędności na wsi działają będą zarówno odrębne placówki PKO jak i gminne kasy spółdzielcze, które na podstawie umowy z PKO będą przyjmować i wypłacać wkłady oszczędnościowe.

4) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi w najkrótszym czasie jak najdalej idące uproszczenia sposobu posługiwania się książeczką oszczędnościową przez ułatwienie manipulacji, związanych z wpłacaniem i podejmowaniem kwot pieniężnych.

5) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi następujące zmiany w systemie dotąd stosowanych książeczek oszczędnościowych:

a) dla wkładów podejmowanych za okazaniem książeczki podnosi się oprocentowanie (w stosunku rocznym) z 1 do 3%,

b) dla wkładów podejmowanych za wypowiedzeniem w skali od miesiąca do roku podnosi się granicę oprocentowania (w stosunku rocznym) z 3 do 5%.

6) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi nowe rodzaje książeczek:

a) książeczki oszczędnościowe premiowe, nieoprocentowane, wygrywane premie w okresowych losowaniach. Losowania odbywać się będą 2 razy do roku. Książeczki te o wkładach miesięcznych, dostosowanych do możliwości rozmaitych grup zarobkowych, wygrywać będą premie do 200% średniej wkładów,

b) książeczki oszczędnościowe celowe, oprocentowane tak jak zwykle z przeznaczeniem oszczędności na kupno przedmiotów wymagających większego wydatku oraz na budowę domków jednorodzinnych.

7) Posiadaczom książeczek oszczędnościowych zapewnione zostaje zachowanie pełnej tajemnicy wkładów.

8) Kierownictwa uspołecznionych przedsiębiorstw przyjdą z pomocą PKO dla umożliwienia jej tworzenia placówek usługowych przy zakładach pracy przez dostarczanie lokali i przez dawanie możliwości korzystania z pomocy pracowników tych zakładów.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1471.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 października 1950 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa wytworów hutniczych na rok 1951.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki wytworami hutniczymi w roku 1951 Prezydium Rządu ustala następujący tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa dla wytworów hutniczych:

I. Zakres przedmiotowy.

§ 1. 1. Ustalony tryb zaopatrzenia odnosi się do wszystkich wytworów hutnictwa żelaznego, objętych rozdzielnikiem kontyngentowym na rok 1951, z wyjątkiem stali szlachetnej oraz wyrobów ze stali szlachetnej.

2. Podział na grupy i podgrupy kontyngentowe przeprowadza się według „Wykazu Artykułów dla Planowania Zaopatrzenia“ (numer 29 wydawnictwo P. K. P. G. 1950 r.).

§ 2. Ustalony tryb zaopatrzenia nie obejmuje odlewów stalowych.

II. Zakres podmiotowy.

§ 3. Kontyngentobiorcami, tj. dysponentami ilości, ustalonych rozdzielnikiem kontyngentowym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, są jednostki organizacyjne wyszczególnione na załączonych listach nr 1, 2 i 3 kontyngentobiorców. W wypadku zmian organizacyjnych w zakresie kontyngentobiorców, wymienionych w listach nr 1, 2 i 3, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dokona korekty list nr 1, 2 i 3.

§ 4. Każdy kontyngentobiorca powinien wskazać do Centrostali jednostkę lub komórki organizacyjną, która będzie jego centralnym i wyłącznym ośrodkiem koordynującym i dysponującym zarówno rocznymi kontyngentami, jak i planami dostaw.

III. Metody dystrybucji i tryb postępowania przy realizacji kontyngentów.

§ 5. Podział kontyngentobiorców według list nr 1, 2 i 3 odnosi się do wszystkich kontyngentowanych wytworów hutnictwa żelaznego, z wyłączeniem grup kontyngentowych odnoszących się do stali szlachetnej.

§ 6. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, objętym listą nr 1, składają zamówienia bezpośrednie, tj. przewidziane do bezpośredniej dostawy z huty, w Centrostali. Zamówienia drobne, to znaczy nieodpowiadające obowiązującym warunkom i normom ilościowym, od których zachowania zależne jest przydzielenie zamówienia hutom do bezpośredniej dostawy, składają odbiorcy, wymienieni na liście nr 1, w składach żelaza, wyznaczonych specjalnie do celów komasacji drobnych zamówień. Wykaz tych składów dla poszczególnych wytworów zostanie ustalony przez Centrostal.

§ 7. Jednostkom, podległym kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 1, służy na żądanie prawo składania swoich zamówień bezpośrednich w składach żelaza (zamiast w Centrostali) na warunkach, podanych w § 8 i 11, przy czym powinna być przyjęta i stosowana zasada obsługi przez skład najbliższy położony.

§ 8. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 2, składają zamówienia na taśmę zimnowalcowaną oraz na stal ciągnioną i polerowaną, objętą cennikiem 50/50, w składach stali szlachetnej, na pozostałe wytwory zaś — w składach żelaza, przy czym w zasadzie przysługuje im prawo wyboru składu, obowiązującego na cały okres kontyngentowy 1951 r. Centrostal może w wyjątkowych wypadkach ograniczyć ten swobodny wybór przez wyznaczenie dla pewnych odbiorców lub pewnych grup kontyngentowych odpowiednich składów, jeżeli to będzie konieczne z uwagi na pojemność, przepustowość, ich specjalizację itp.

§ 9. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 3, składają zamówienia wyłącznie w składach, według zasad ustalonych w § 8.

§ 10. Kontyngentobiorcy figurujący na liście nr 3 otrzymują z Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tylko kontyngenty globalne na wytwory hutnicze, bez rozbięcia na poszczególne grupy. Kontyngenty te obejmują również materiały na inwestycje, przeprowadzane sposobem gospodarczym.

§ 11. Kontyngentobiorcy, wymienieni na listach nr 2 i 3, otrzymują z Centrostali na przewidziane dla nich kontyngenty asygnaty przydziałowe w odcinkach na różne ilości. Kontyngentobiorcy, objęci listą nr 2, otrzymują asygnaty przydziałowe dla każdej grupy kontyngentowej oddzielnie, odbiorcy zaś objęci listą nr 3 — łącznie na wytwory hutnicze bez rozbięcia na poszczególne grupy. Na asygnacie zaznaczony będzie numer bieżący kontyngentobiorcy, numer grupy kontyngentowej lub asortymentowej (ten ostatni wyłącznie dla kontyngentobiorców, wymienionych na liście nr 2), ilość, na jaką dany odcinek opiewa oraz miesiąc lub kwartał kalendarzowy, w którym dostawa jest przewidziana.

§ 12. Posiadacze asygnat przydziałowych składają swe zamówienia w odpowiednich składach żelaza zgodnie z §§ 6—9 w następującym trybie:

1) jednostki podległe kontyngentobiorcom figurującym na listach nr 2 i 3 z wyjątkiem wyszczególnionych w § 12 ust. 5 niniejszego rozdziału zobowiązane są asygnaty przydziałowe zarejestrować w odnośnych składach żelaza natychmiast po ich otrzymaniu, a w każdym razie nie później, niż w terminach, ustalonych dla składania zamówień w rozdziale IV;

2) równocześnie z rejestracją jednostki te podają swoje zapotrzebowanie w przybliżeniu, a składy żelaza w oparciu o te dane, oraz o analizę i ocenę potrzeb rynku zamawiają dostawę odnośnych wytworów hutniczych do swoich składów. Po otrzymaniu ostatecznego zamówienia składy żelaza realizują je z zapasów magazynowych;

3) jednostki ograniczające się tylko do rejestracji asygnat i do podania swego przybliżonego zapotrzebowania, nie składające jednak ostatecznego zamówienia w terminach, ustalonych w rozdziale IV, powinny się liczyć z tym, iż w niektórych przypadkach mogą otrzymać z magazynów składu żelaza materiał niezupełnie ściśle odpowiadający asortymentowi wyszczególnionemu w złożonym po terminie zamówieniu, ale asortyment przybliżony (wymiaru, względnie gatunki zastępcze). Niezależnie od powyższego wszystkie wyżej wymienione jednostki organizacyjne mają prawo składać zamówienia bez zachowania terminów końcowych, ustalonych w rozdziale IV, nie później jednak niż 1 sierpnia 1951 r. Zamówienia te będą wy-